

tyndt befolkede Egne, at møde paa Samlingsstedet for Møderne, ja, at det ofte kan medføre directe Udgift; men det forekommer mig, at, dersom der skal ydes Godtgjørelse til Amtsraadsmedlemmerne for Reisen til Møderne, saa maa Conseqventsen deraf blive, at de ogsaa erholde Godtgjørelse for Tærepenge i den Tid, de ligge ved Amtsraads møderne, da det jo ogsaa forarsager dem directe Udgifter. Jeg seer altsaa ikke rettere, end at, hvis der skal gives Godtgjørelse for Rejsudgifterne til Møderne, saa ville Conseqventserne lede os ind paa en Gliddeplan, der til Slutningen maa føre til Lønning for Udsørelsen af communale Hverv, Noget, jeg troer, vi Alle ville være enige om er overordentligt uheldigt, fordi det kun vilde ødelægge vort communale Liv. Jeg skal derfor tilraade de ærede Medlemmer at stemme imod dette Forslag, Noget, hvortil jeg finder, der er saameget større Opfordring, som vi ved at vedtage det vilde ligefrem desavouere, hvad der er vedtaget ved 2den Behandling, hvortil det ikke forekommer mig, at dette Forslags Indhold giver berettiget Afkomst. — Da jeg seer, at den ærede 3die Landssthingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) ikke idag er tilstede, skal jeg tillade mig paa hans Vegne at anbefale det under Nr. 56 til § 52 stillede Forslag. Som det ærede Thing vil see, gaaer dette Forslag ud paa at udvide Tidsfristen for Amtsraadets endelige Afslutning af Overslagene fra Februar til Midten af Mars, ligesom ogsaa paa at fastsætte den samme Tidsfrist for Indgivelsen af Amtsraadenes Indberetninger til Amtstuerne over, hvor Meget der i det paafølgende Aar skal udskrives pr. Tønde Hartkorn. Da den ærede Minister igaar ikke har haft Noget at indvende imod dette Forslag, er det vist ganske overskødigt for mig at udtale mig videre derom. — Jeg skal endelig med Hensyn til Forslaget Nr. 49 til § 48 tillade mig at bemærke, at det høie Thing maastee vil erindre, at dette Forslag blev ved 2den Behandling stillet i Forening med et andet Forslag, der gik ud paa af Paragraphens 3die Afsnit at udstyre en Bestemmelse, ifølge hvilken Amtmanden stedse skulde være mellem de $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende Medlemmer, hvis Stemme fordres, for at de deri omhandlede ekstraordi-

naire Beslutninger skulde blive gyldige. Det hele Forslag blev ved 2den Behandling forinden Afstemningen taget tilbage, efterat den ærede Indenrigsminister havde erklæret, at han ikke kunde modtage den sidste Deel af Forslaget, hvorefter han ikke havde noget Bessentligt at indvende mod den første Deel af samme, den Deel, som her foreligger i Forslaget under Nr. 49, og som gaaer ud paa, at Amtsraadets Beslutninger om extraordinaire Bidrag og Understøttelser af Amtsfonden indskrænkes til kun at være gjældende for eet Aar ad Gangen. Jeg kan saaledes ganske henholde mig til, hvad jeg havde den Ære at anføre til Støtte for dette Forslag ved Sagens 2den Behandling. Jeg skal kun overfor, hvad den ærede Indenrigsminister igaar anførte om, at det vilde være en Beshnderlighed at binde Amtsraadets Beslutninger til kun at gjælde for eet Aar ad Gangen, s. Ex. med Hensyn til extraordinaire Bidrag til Idboters Indlæggelse paa Idbotanstalten eller til vanartige Vørns Ophold paa Flakkebjerg Institut, — jeg skal blot overfor dette bemærke, at der ganske vist kan anføres enkelte Tilfælde, med Hensyn til hvilke den her omhandlede indskrænkende Bestemmelse kan siges at være mindre nødvendig; men den ærede Minister vil vist ogsaa erkjende, at der findes andre Tilfælde, overfor hvilke den maa siges at være aldeles nødvendig, ja, at have den fuldstændigste Berettigelse. Den ærede Minister vil saaledes vistnok erindre, at han i sin Egenstaf af Indenrigsminister for ikke saa længe siden har seet sig nødsaget til at nægte sin Approbation til en Beslutning, der var vedtagen, vel at mærke eenstemmigt af et fuldtalligt Amtsraad, altsaa ogsaa af Amtsraadets Formand, Amtmanden, en Beslutning, der gik ud paa, saavidt jeg huffer, for 12 eller 14 Aar at paalægge Amtets Hartkorn et aarligt Bidrag for Tilveiebringelsen af, jeg troer, det var 20,000 Rd. til Ombygningen af en Kirke, en Beslutning, der var Amtsraadskredsens saa complet uvedkommende, at det vakte den allerførste Indbignation hos Skatteherne, at deres Amtsraad under Trykket af en for Dieblisset raadende Kunstlet Stemning havde foretaget denne, lad mig sige, flotte Disposition over Skattehernes suurt erhvervede Penge. Nu maa man vistnok